

snæversynet, men så et andet ord, at de har tænkt sig af princip at stemme imod, for det ville dog være helt vanvittigt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Tom Behnkes ordførertale landede jo det samme sted som hr. Morten Bødskovs, nemlig at det var hos Rigsadvokaten, man fuldstændig havde deponeret afgørelsen. Men ud over det syntes jeg måske nok, at hr. Tom Behnkes ordførertale var noget mere taktsom.

Lad mig lige sige, at det der skel mellem den politiske og den juridiske afgørelse er fuldstændig forkert. En beslutning, som tages i Folketinget, er pr. definition en politisk beslutning. Det, der ikke er en politisk afgørelse, er den afgørelse, dommerne senere skal træffe. Men om Folketinget vil træffe beslutning om at få slæbt Hizbut-Tahrir for retten, det er klart en politisk beslutning.

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke, for hr. Tom Behnke gik jo virkelig ind i grundlovens ordlyd: Når der står anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, mener hr. Tom Behnke så ikke, at direkte opfordringer til drab på bestemte befolkningsgrupper må defineres som anstiftelse af vold?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er glad for spørgsmålet, for jeg kan se, at der var en enkelt linje, jeg havde glemt i min ordførertale, inden tiden randt ud, og det var, at naturligvis har vi fra konservativ side den holdning, at i det omfang nogen borger her i landet, hvad enten vedkommende er medlem af en forening eller ej og hvis medlem af en forening så uanset hvilken forening, handler sådan, skal vedkommende straffes konsekvent og hårdt. Så simpelt er det.

Med hensyn til at have deponeret sin holdning eller sin mening det ene eller det andet sted: Folketinget er ikke en domstol. Vi er som folketingsmedlemmer ikke jurister. Vi skal træffe politiske beslutninger.

Men det, der lægges op til med forespørgslen her, er, at man skal bruge grundloven, og at ministeren skal pålægge Rigsadvokaten at rejse en sag jævnfør grundloven, og der er det altså en juridisk vurdering, der kommer til at ligge til grund og ikke en politisk. Hvis man vil træffe en politisk beslutning, så foregår det på en helt anden måde end at opfordre til, at man bruger

grundloven. Grundloven er jura, og det er juridiske vurderinger, der ligger til grund for, om der skal rejses en sag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen så må jeg da spørge hr. Tom Behnke: Mener hr. Tom Behnke, at den folketingsforhandling, vi fører lige i øjeblikket, er direkte grundlovsstridig? Det tror jeg da vil interessere Folketingets formand, der sidder lige ved siden af.

Vi går vel alle sammen ud fra, har vel alle sammen den forudsætning for diskussionen her, at det, vi foretager os nu, altså er fuldkommen legitimt, og når vi fører en forhandling med henblik på at træffe en beslutning, så er det altså en politisk beslutning. Men den politiske beslutning kan så ikke stå alene, der skal følge en domstolsafgørelse efter, og den er juridisk. Jeg synes, det er en mærkelig sammenblanding, eller en mærkelig trækken skellet det forkerte sted, hr. Tom Behnke foretager.

Jeg vil godt lige gentage mit spørgsmål: Mener hr. Tom Behnke selv – det er jo det, der er afgørende, jeg spørger ikke om Rigsadvokatens mening – at konkrete opfordringer til drab på bestemte befolkningsgrupper kan karakteriseres som anstiftelse af vold? Og mener hr. Tom Behnke i øvrigt ikke, at det har været en kollektiv foreningsopfordring bragt på hjemmesiden i Hizbut-Tahrirs navn og ikke en opfordring fra enkelt personer?

Formanden:

Jeg tror nu nok, overskridelsen af taletiden er større end overskridelsen af grundloven. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg skal jo ikke stå her og belære hr. Langballe om, hvordan man træffer beslutninger i Folketinget, og hvilke muligheder der er for at rejse og gennemføre sager af politisk karakter. Det er der ingen grund til. Det er jeg helt overbevist om at hr. Langballe ved, så det er der ingen grund til at dvæle mere ved.

Kl. 11.10

Når vi i dag har en forespørgselsdebat, så er det naturligvis fuldt ud lovligt. Vi kan diskutere, hvad vi har lyst til. Vi kan stort set beslutte, hvad vi har lyst til. Da den her diskussion var der sidste gang, var man i den situation, at man sagde til justitsministeren, og justitsministeren